

BŘEZEN 2022

PŘÍSTAV

ČASOPIS FARNOSTI PUSTÁ POLOM

farnost.pustapolom.cz

Z obsahu:

- Postím se, abych žil 02
- Jak jsme prožívali synodu 04
- Být farností, která naslouchá mladým 07
- Co jsou nedělní katecheze pro děti 08
- Nácvik zpěvu k velikonoční liturgii 09
- Informační servis 10
- Vzpomínka na otce biskupa Františka 12

**Začni dělat pokání,
to ti věčnost zachrání.**

(www.fatym.com)

POSTÍM SE, ABYCH ŽIL

Když se řekne půst, snad každý ví, „kolik bije“.

Je to pojem známý a pro někoho odtažitý.

Ale copak je půst jen věcí úst?

Hezky na to odpovídá anglický básník Robert Herrick:

***Je snad půst dát si slib
z masa nepojíst,
o to víc
na talíř si nabrat ryb?***

***Lačnět a v hadrech bloudit
na odiv lidu,
bez klidu
klopit zrak, vzdechy loudit?***

Ne, půst je víc.

***V ten čas se hněvu vzdej,
zvláště zlých řečí,
všech křečí,
změň život, směr mu dej..."***

V postním období nejde jen o odříkání, obdarování potřebných a modlitbu, ale především o vnímání láskyplné oběti Pána Ježíše Krista.

Je to trpící Kristus, který nám pomáhá nést a snést obtíže života a pokud to člověk pochopí, má v rukou klíč ke všemu. Pak všechno vydrží.

Tu moudrost poznal i Jan Neruda,
když napsal jednoduchou básničku:

***Životem se táhne dlouhá cesta bolu,
pojď, můj Spasiteli, půjdem po ní spolu.
Kam ty nohou vkročíš, tam já šlápěj kladu,
tys mé světlo napřed a já tvůj stín vzadu.
Půjdem touto cestou s hlavou nakloněnou,
oba těžkým krokem, s křížem na ramenou.***

Tím vše pověděl. Vzít všechno tak, jak to je!
Odvážně, statečně jít cestou životem a přijímat věci, jak jdou i jsou!
Postní doba je časem odpuštění sobě i druhým,
je také prostorem pro svátost smíření.
A my víme, kam pro ní jít.

Kdysi se ptali Ivana Magora Jirouse, proč je katolík.
On odpověděl: „Protože v katolické církvi se odpouštějí hříchy!“
Že si byl vědom své slabosti, bídy i hříšnosti,
ale zároveň i své velké touhy i naděje,
nebál se popravdě nahlas povědět:

***Poprosím patera Bonaventuru, ten vyzpovídá i nestvůru,
poprosím patera Bouše, svědomí moc mě kouše.***

A dodává v nejkratší své básni:

Di, di - ke zpovědi!

Přiznejme si, byť to zní jadrně, že v tom je pravda
a je lidsky pochopitelná i uchopitelná.
Začal nám půst.
Je to šance pro větší zbožnost i lidskost.

P. Jakub Berka

JAK JSME PROŽÍVALI SYNODU

*Máme za sebou farní část synody, kterou vyhlásil papež František s mottem: **Za církve synodální – společenství, spoluúčast, poslání.***

Jaké jsme udělali zkušenosti?

Zde je pár svědectví účastníků:

SVĚDECTVÍ PRVÉ – RADIM NOVÁK

Na úplném počátku jsem o pozvání papeže Františka ke společnému kráčení (k vykročení na synodální cestu) slyšel mluvit člověka, z něhož doslova sršelo nadšení a radost z papežovy vize neprodukovat další učené dokumenty, ale spíše „dát vzklíčit snům, probudit proroctví a vize, přinést nové naděje, rozhojnit důvěru, obvázat rány, navázat vztahy...“.

A pak se to stalo - hned první setkání naší skupinky dalece překonalo mé představy a má očekávání. Sdíleli jsme se o tom, co se dotýká našeho srdce, když mluvíme o společném putování v naší farnosti. Každý mohl otevřeně mluvit o svých touhách, představách, radostech i zklamáních. Nešlo nám v tu chvíli o hledání konkrétního výstupu nebo o návrh řešení, nehledali jsme pádnější argumenty ani přesnější formulace, tím nejdůležitějším pro nás bylo pozorné naslouchání jeden druhému.

Bůh v tu chvíli otevřel naše srdce a doslova nás uchvátil. Připadal jsem si, jako bych seděl mezi prvními křesťany, o kterých se ve Skutcích píše, že všichni „byli pospolu... byli jedné mysli a jednoho srdce“ (Sk 2,44 a 4,32).

Při dalších setkáních z našeho sdílení a společného rozlišování postupně vyklíčila touha vnést tohle „jiné fungování“ do

celé naší farnosti. Přestali jsme se dívat každý jen na to své zabydlené místočko v naší farnosti a začalo nám záležet na tom, aby se celá naše farnost víc a víc stávala místem, kde si vzájemně nasloucháme, kde se každý může sdílet s tím, co naplňuje jeho srdce, kde se vzájemně budeme více znát a budeme o sobě vědět, kde nepůjdeme jen vedle sebe ale spíše spolu, kde nebude nikdo přehlížen a odsouván na okraj.

Dej nám, Pane, moudrost, sílu a odvahu k proměně naší farnosti!

SVĚDECTVÍ DRUHÉ – PETER KORDOŠ

Milí bratři a sestry.

V říjnu loňského roku byla naše církev pozvána Svatým otcem k účasti na synodě s názvem „Za církev synodální: společenství, spoluúčast a poslání“. Na začátku celého procesu mi nebylo úplně jasné, co tato výzva pro mne, a potažmo pro každého z nás, znamená. Intenzivně jsem však vnímal hlas Boží, volající lid k otevřené diskuzi o životě v církvi, která bezesporu kromě všeho dobrého co koná, je zmítána řadou problémů, které vyvolávají bouřlivé diskuze a značnou mírou přispívají k současnému celospolečenskému obrazu katolické církve. A tak po bedlivém seznámení s oficiálními podklady pro synodu jsem se odhodlal k účasti na schůzkách, které měly mít za cíl předložit krátký popis toho, co naše místní církev vnímá jako výzvu pro svůj růst.

Během čtyř setkání v atmosféře vzájemné důvěry a pozorného naslouchání jsem měl jedinečnou možnost seznámit se s originálními pohledy některých z vás na život církve a zakusit z toho plynoucí radosti i bolesti, které nesete ve svých srdcích. Štědře se mi dostalo milosti zakoušet touhu po prohloubení křesťanského života v našem společenství, ke kterému neodmyslitelně patří vzájemná úcta, ohleduplnost a tolerance. Zároveň jsem vnímal souznění bratří a sester v pohledu na

nezbytnost projevování sounáležitosti v církvi bez ohledu na společenské a socioekonomické postavení každého jednotlivce a nutnost vzájemné podpory v prožívání víry.

Proto, abychom mohli individuálně i jako společenství růst, je kromě touhy jít vpřed stejně důležité najít odvahu se svými potřebami veřejně vystoupit, trpělivě si naslouchat a společně se snažit hledat taková řešení, které jsou ke prospěchu celé komunity. Být vnímavý ne jenom k potřebám svým, ale i všech v našem okolí. Skutečně růst můžeme jedině v atmosféře vzájemné důvěry a respektu. Všichni jsme na jedné lodi a to, jak bude pevná, je na nás všech, kteří jsme povoláni o ní pečovat.

Bratři a sestry, jsme zváni být církví synodální – společenstvím následovníků Ježíše Krista společně putujících do Božího království. A jak praví klasik, i když není každý den posvícení, pokusme se společně konat tak, aby těch posvícení bylo v naší církvi co nejvíc.

SVĚDECTVÍ TŘETÍ – P. ZDENĚK

Ano, chci svojí „trochou do mlýna“ přispět i já. Bylo pro mě vítanou změnou, že jsem tentokrát nemusel nic organizovat a řídit, ale mohl jsem se synody „jen“ účastnit. Ale to není to nejdůležitější.

Nejvíce mě oslovil způsob, jakým se tato synoda prožívá: tedy především naslouchání a sdílení. Nikoliv diskuse, ve které by se jeden druhého snažil „přebít“ svými argumenty. Právě naopak: především naslouchání a sdílení.

Vybrali jsme si otázky týkající se církve této doby, které rezonovaly naším srdcem a rozdělili jsme se do skupinek. Při jednotlivých setkáních pak v prvním kole v atmosféře naprosté důvěry mohl každý z nás říct, jak se dané otázky dotýkají jeho srdce, co nás těší, co nás trápí, jaký pohled na dané záležitosti máme. Možná vás to překvapí, ale v tomto prvním „kolečku“ nebylo dovoleno nijak reagovat na to, co zaznělo. Nesoudit, nehodnotit,

nereagovat. Jediné, co se připouštělo, bylo naslouchání. Pak následovala delší chvíle naprostého ticha, kdy člověk měl ono slyšené nechat rezonovat ve svém srdci. Poté následovalo druhé kolo. A opět: Nesoudit, nehodnotit. Nejednalo se o reakci ve stylu „Ale já si myslím“. Naopak: Kdo chtěl, mohl říct, co jej nejvíc oslovilo z toho, co slyšel od ostatních. Jelikož jsme zároveň do našeho společenství zvali Ducha Svatého, vnímali jsme téměř hmatatelně, jak nám právě skrze „pouhé“ vzájemné sdílení a naslouchání Duch Svatý pomáhá rozlišovat a ukazuje cestu či jednotlivé milníky, nad kterými bude dobré přemýšlet dál.

A tak nějak samovolně pak u nás účastníků vyplynula touha i po ukončení úkolu daného Svatým otcem jít touto cestou dál v naší farnosti v jejích konkrétních radostech, bolestech i výzvách a hledat cesty právě skrze ono sdílení a naslouchání. A přizvat k této cestě i další. Fakt – stojí to za to! Ale to musí člověk zažít...😊

BÝT FARNOSTÍ, KTERÁ NASLOUCHÁ MLADÝM

Jedním z plodů zapojení naší farnosti do synodálního procesu je probuzená touha pokračovat v **naslouchání jeden druhému** a společně poznávat, co je vůle Boží. Papež František nás všechny opakovaně povzbuzuje, abychom pokračovali na cestě otevřenosti a udělali tak velký krok k uzdravení církve v konkrétním prostředí svých farností. Již během předchozí synody věnované mládeži (2018) byla vyzdvihnuta důležitost a potřeba **naslouchání především mladým lidem**:

- *V církvi nechybějí osvědčené iniciativy a zkušenosti, kdy jsou mladí přijati, je jim nasloucháno, mohou dát zaznít svému hlasu. Synoda však uznává, že.... mnohdy převažuje tendence dávat předpřipravené odpovědi a hotové recepty bez toho, aby byl dán*

dostatečný prostor otázkám mladých v jejich novosti a s jejich podněty.

Naslouchání... umožňuje mladým lidem obdarovat společenství svým přínosem, a tak pomoci zachytit nové podněty a klást si nové otázky...

(Závěrečný dokument synody o mládeži, článek 8)

Chceme při **setkání v Komunitním centru ve středu 23. března od 19:00 hodin** vytvořit prostor, kde bude mít každý možnost sdílet s druhými své radosti, očekávání, sny, touhy, ale i obavy nebo zklamání související s následujícími otázkami:

- *Jsmo v naší farnosti skutečně vnímaví vůči mladým lidem?*
- *Chápeme jejich požadavky a očekávání?*
- *Co konkrétně žádají mladí od církve, co potřebují od naší farnosti?*
- *Jsmo schopni překonat vzdálenosti, které nás v naší farnosti vzájemně oddělují?*

Za naše farní společenství zve
Radim Novák

CO JSOU NEDĚLNÍ KATECHEZE PRO DĚTI

Na podzim jsmo zavedli ve farním kostele dětský program při nedělních bohoslužbách. Už se to celkem zaběhlo, přesto bych ráda ještě tuto aktivitu blíže popsala a pozvala další děti.

Katecheze bývají každou neděli (kromě neděle věnované zvláště rodinám s dětmi s moderními křesťanskými písněmi). Před prvním čtením odcházíme s dětmi přes dětskou místnost na faru.

Tam si nejprve přečteme **evangelium** a pak **krátký příběh**, který má dětem pomoci pochopit některou z myšlenek obsažených

v evangeliu a prakticky a srozumitelněji s jejich životem. Po celý rok nás v příbězích provádí dva ptáčci – strnad Eda a jiříčka Jája se svou rodinou. Ti se pohybují v přírodě a poznávají ji jako místo, které je nám dáno Bohem jako dar a na kterém ho můžeme poznávat. Setkávají se s Boží láskou, učí se o tom, jak se projevuje v našich životech a jak ji mohou sami následovat. Povídání je navíc doprovázeno obrázky či jinými pomůckami.

Poté následuje malá **aktivita** (hra), která rovněž souvisí s tématem.

Vše je zakončeno **modlitbou (přímluvy, poděkování)**. Ty jsou navrženy tak, aby se opakoval podobný model, na který si děti budou moct zvyknout. Tak se pro ně společná modlitba stane něčím, s čím jsou dobře seznámeny, co je pro ně přirozené a v čem je jim dobře. Každé dítě má možnost formulovat svou modlitbu, pokud bude chtít, aniž by k tomu zároveň bylo nuceno.

Katecheze je určena pro děti od 4 – 9 let, ale není to podmínka, můžou se účastnit i děti mladší nebo starší (pokud je to bude bavit). Nebojte se poslat děti nebo naopak jít s dětmi také, pokud se třeba poprvé bojí nebo stydí. Obohatí je to víc, než myšlenky pro dospělé, kterým zatím moc nerozumí.

Simona Dostálová

NÁCVIK ZPĚVU K VELIKONOČNÍ LITURGII

„...**Hospodinu budu zpívat a hrát!**“ (Ž 27:6 v překladu Bible21)

Zpíváním liturgických zpěvů a moderních chvalozpěvů během bohoslužeb zkusíme vyjádřit **radost z toho, jak úžasný je náš Bůh**, který nás touží zahrnovat svou láskou. Možná jen malý krůček a špetka odvahy chybí k tomu, abyste se k nám připojili i vy. V tomto měsíci se budeme (nejen) na blížící se Velikonoce

připravovat **v pondělí 14. března a v pondělí 28. března vždy od 19.30 hodin v Komunitním centru.** Přijdete? My ano. A moc se těšíme i na vás.

Radim Novák

INFORMAČNÍ SERVIS

POZNAMENEJTE SI DO SVÝCH DIÁŘŮ:

- po 28.02. – v 16.30 hod. v kapli v Hlubočci příležitost ke **svátosti smíření** a v 17.00 hod. **mše svatá**
- st 02.03. – **Popeleční středa**; den přísného postu; **mše svaté s udílením popelce** v 16.30 v Kyjovicích a v 18.00 h. v P. Polomi; **příležitost k přijetí sv. smíření** na začátku postní doby: viz str. 11
- čt 03.03. – v 19.00 hod. v Komunitním centru **modlitební společenství**
- pá 04.03. – v 16.30 hod. na faře nácvik **instrumentální scholy**
- ne 06.03. – v Hlubočci v 07.30 hod. **mše sv.** a po ní možnost přijmout **popelce** pro ty, kdo nemohou na Popeleční středu
- ne 06.03. – v 09.30 hod. v kostele nácvik **instrumentální scholy**
- ne 06.03. – v 10.30 hod. v kostele v Pusté Polomi **mše svatá s moderními křesťanskými písněmi zvláště pro rodiny s dětmi** ze všech obcí naší farnosti
- pá 11.03. – dopoledne **návštěvy nemocných** v domácnostech
- ne 13.03. – při bohoslužbách **sbírka na podporu Celostátního setkání mládeže**
- od ne 13.03. – po bohoslužbách v Pusté Polomi se **zapisují úmysly mší svatých** na duben až červen 2022
- po 14.03. – v 19.30 hod. v Kom. centru **nácvik sboru na velikonoční svátky** – viz str. 9
- čt 17.03. – v 19.00 hod. v Komunitním centru **modlitební společenství**

- pá 18.03. – v 17.35 hod. v sakristii kaple v Kyjovicích **Kyjovická univerzita aneb Nad dotazy farníků**; téma - krátké odpovědi na krátké dotazy: **Ježíš jako biřmovací patron, ostatky svatých, LGBT free zóny, apod. v Polsku**
- so 19.03. – slavnost **sv. Josefa**, snoubence Panny Marie, patrona šťastné smrti (doporučený svátek); oslava svátku společná při mši sv. v Pusté Polomi v 08.00 hod.
- st 23.03. – v 19.00 hod. v Komunitním centru **farní synoda o potřebách mládeže v naší farnosti** – viz str. 7
- pá 25.03. – od 08.30 hod. v **Domově na zámku** v Kyjovicích svátost smíření a bohoslužba slova se svatým přijímáním; pak návštěvy nemocných na pokojích
- pá 25.03. – slavnost **Zvěstování Páně**; oslava svátku společná při mši sv. v Kyjovicích v 17.00 hod.
- noc ze so 26.03. na ne 27.03. – **přechod na letní čas**; čas si posuneme o 1 hodinu dopředu
- ne 27.03. – při bohoslužbách **sbírka na generální opravu varhan ve farním kostele**, v Hlubočci **na opravy kaple**
- ne 27.03. – vyjde **další číslo farního časopisu**
- po 28.03. – v 19.30 hod. v Kom. centru **nácvik sboru na velikonoční svátky** – viz str. 9

➤ **SVÁTOST SMÍŘENÍ K DOBRÉMU PROŽITÍ POSTNÍ DOBY:**

- **Hlubočec:** Po 28.02.: 16.30 – 16.50 h., podle potřeby i po mši sv.
- **Kyjovice :** St 02.03. : 15.15 – 16.20 h.
- **P. Polom:** St 02.03. : po mši sv. a So 05.03.: 07.30 – 07.50 h.

- **POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY** bude bývávat během postní doby (nebude-li oznámeno jinak) o nedělích v Kyjovicích v 08.20 h., v Hlubočci a v Pusté Polomi ve 14.00 hod.

- **STŘEDEČNÍ POSTNÍ BOHOSLUŽBY PRO DĚTI:** v době uzávěrky farního časopisu jsou v řešení; pokud se budou konat, bude to včas oznámeno; sledujte ohlášky a webové stránky farnosti

VZPOMÍNKA NA OTCE BISKUPA FRANTIŠKA

Ve věku 74 let zemřel ve čtvrtek 17. února 2022 biskup ostravsko - opavské diecéze **Mons. František Václav Lobkowicz**. Na věčnost byl povolán zaopatřen svátostmi v Městské nemocnici v Ostravě, kde byl krátce hospitalizován. V čele diecéze stál od jejího založení v roce 1996.

Biskup František Václav Lobkowicz se narodil 5. ledna 1948 v Plzni. Pocházel z pěti sourozenců. Byl členem řádu premonstrátů.

Teologii studoval v Litoměřicích a rakouském Innsbrucku. Na kněze byl vysvěcen Františkem kardinálem Tomáškem 15. 8. 1972 v Praze. Působil ve farnostech Frýdek, Jablunkov, Český Těšín a Ostrava-Mariánské Hory.

Biskupské svěcení přijal 7. 4. 1990 v Praze, kde působil až do roku 1996. Po zřízení ostravsko-opavské diecéze byl v r. 1996 jmenován jejím prvním sídelním biskupem. Čekala jej řada úkolů. Od zřízení diecézní kurie, vytvoření týmu spolupracovníků, zakládání pastoračních center až po stavbu budovy biskupství na Kostelním náměstí, která byla otevřena v roce 2000. Vysvětil desítky kněží.

Biskupskou službu mu v posledních šesti letech komplikovaly zdravotní problémy. V roce 2020 předal úkoly spojené s vedením diecéze apoštolskému administrátorovi Mons. Martinu Davidovi.

Ať odpočívá v pokoji!

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Pustá Polom.

Dodavatel spotřebního materiálu pro tiskárny:

Dalibor Hanus – KANCLSERVIS, tel. 777 881 428